

stuen. Emanuel bukkede for Fru Aggerbølle, der sad tilovers, efterat de andre Herrer havde taget Damer. Bønderne tog deres egne Koner ved Haanden og sluttede i tavs Trup den højtidelige Procession.

X

Midt paa Bordet, under Hængelampen, stod en høj Blomsteropsats. Foran hver Bordende straaede en Armstage med syv Lys. Paa hver Tallerken stod Servietten oprejst i Form af en Bispehue, hvorunder der skjulte sig et lille Brød. Forøvrigt bestod Opdækningen af en Samling udsøgte Retter. Der var Fisk i forskelligfarvede Gelée, farcerede Fugle, flere Slags Salater i store, blaa Glasskaale, Hummer og Sardiner i Daaser foruden endnu flere Ting. Skønt Anretningen egentlig ikke frembød nogen Overraskelse for de tilstedeværende, idet den altid var saa temmelig ens ved disse Lejligheder, gjorde Bordets festlige Præg og det ualmindelig smukke Service straks et stærkt Indtryk paa Gæsterne, og Maaltidet forløb i Begyndelsen under andagtsfuld Tavshed. Kun den lille, tykke Proprietær satte sig straks forslugen tilrette med Albuerne ud til Siden og øste i sig med Kniv og Gaffel alt, hvad der kom i hans Nærhed. Derimod kæmpede Dyr læge Aggerbølle tappert med sine slette Tilbøjeligheder. Længe sad han med det samme Glas Rødvín foran sig og fyldte aldrig mere end Halvdelen af sin Tallerken, — hvorfor han ogsaa Gang efter Gang saae over til sin Kone med et Blik fuldt af stolt Selvtilfredshed. Han havde nemlig paa Vejen til Præstegaarden højtideligt — endog med opløftet Finger — tilsvoret hende at vise Maadehold og Beherskelse, saa hun ikke denne Aften skulde faa Skam af ham. Provst Tønnesen var i Begyndelsen saa at sige den eneste, der talte, og aabenbarede sig i det hele som en ligesaa elskværdig som underholdende Vært. Han sørgede for, at Fadene cirkulerede, bad Herrerne skænke i Glassene, fortalte smaa Historier og røbede i hele sit Væsen den fordums Selskabsmand, hvem Synet af festlig Belysning, af Blomster og Damer i Silke uvilkaarlig henrev og satte i Stemning.